

ความหลากหลายทางชีวภาพและการใช้ประโยชน์ตามพฤกษศาสตร์พื้นบ้านของผักเครื่องเคียง ในหมู่บ้านก้างปลา หมู่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย Biodiversity and Utilization According to Indigenous Botanicals of Side Dishes in Ban Kangpla, No. 3, Chaiyapruek Sub-district, Mueang Loei District, Loei Province

อลีนา แถวบุญมี 1 อาภากร สอลำ 2 อารีรัตน์ จันทร์ประเสริฐ 3 อิศรารัตน์ มาขันพันธ์ 4 E-mail: sb6340148128@lru.ac.th, sb6340148129@lru.ac.th, sb6340148130@lru.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพและการใช้ประโยชน์ตามพฤกษศาสตร์พื้นบ้านเพื่อเป็น ผักเครื่องเคียง ของหมู่บ้านก้างปลา หมู่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย (17.51763° N, 101.74426° E) ซึ่งคาดหวังว่า จะเป็นประโยชน์แก่การคนในชุมชนรุ่นใหม่ โดยการทำวิจัยครั้งนี้เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2565 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2565 (4 เดือน) โดยใช้เครื่องมือแบบสัมภาษณ์ เก็บตัวอย่างพืช และถ่ายภาพลักษณะทางพฤกษศาสตร์ จากนั้นนำข้อมูลมาตรวจสอบและ เปรียบเทียบสัณฐานวิทยา จากผลการทดลองพบความหลากหลายของผักเครื่องเคียงจำนวน 40 วงศ์ 51 สกุล 56 ชนิด พบมากที่สุด จะอยู่ในวงศ์ APIACEAE ได้แก่ ผักชีฝรั่ง ผักชีล้อม ผักหนอก บัวบก และผักชีลาว

คำสำคัญ: ผักเครื่องเคียง ความหลากหลายทางชีวภาพ พฤกษศาสตร์พื้นบ้าน การใช้ประโยชน์ตาม พฤกษศาสตร์พื้นบ้าน

Abstract

This research aimed to study the biodiversity and their utilization by indigenous botany as a side dish of Klang Pla village, Moo 3, Chaiyaphruek Sub-district, Mueang Loei District, Loei Province (17.5176* N, 101.74426* E). This research hopefully benefits the young generation in the community. This research was conducted from June 2022 to September 2022 (4 months) using an interview form, collecting plant samples and photographs of botanical characteristics. The data were then examined and morphologically compared. From the experimental results, there were 40 families, 51 genera, and 56 species of side dishes. The most common ones were in the APIACEAE family, including parsley, cilantro, humpback, centella asiatica and dill.

Keywords: vegetable side dishes, biodiversity, indigenous botanical, uses according to indigenous botanicals

ความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันอาหารในประเทศไทยได้รับความนิยมไม่ว่าจะเป็นด้านรสชาติ ด้านหน้าตา แม้ทั้งสีสัน เป็นที่ยอมรับทั่วโลก นอกจากจะมีรสชาติที่อร่อยแล้ว ยังมีคุณประโยชน์ในด้านเครื่องเทศ เช่น พืชผักที่นำตกแต่งอาหารไทยให้มีความสวยงาม ซึ่งผักเหล่านี้ มีประโยชน์และคุณสมบัติมากมาย ไม่ว่าจะเป็นในด้านยารักษาโรค ด้านอาหาร ด้านความเชื่อ ด้านเครื่องนุ่งห่ม และด้านที่อยู่อาศัย ซึ่ง เป็นการนำทรัพยากรธรรมชาติมาประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิต ผักเครื่องเคียงเป็นผักที่นิยมปลูกตามถิ่นฐานของมนุษย์ เป็นการ เพาะปลูกที่เรียบง่าย ซึ่งมีเอกลักษณ์ทางด้านถิ่นกำเนิด กลิ่น และรสที่เป็นเอกลักษณ์ นอกจากนั้นยังเป็นพืชผัก ปลอดสารพิษ ที่ให้ คุณค่าทางด้านสุขภาพอนามัย ทำให้เป็นที่นิยมกันในแต่ละท้องถิ่น

จังหวัดเลยเป็นจังหวัดชายแดน ตั้งอยู่เหนือสุดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาวางตัวในแนว ทิศเหนือใต้ หมู่บ้านก้างปลา หมู่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย เป็นชุมชนเก่าแก่มีประวัติความเป็นมายาวนานกว่า 300 ปี มีขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมา ชาวบ้านส่วนใหญ่มีอาชีพหลักคือ เกษตรกรประกอบอาชีพค้าขาย ชาวบ้านจะมีวิถีชีวิตแบบพึ่งพาอาศัยธรรมชาติและมีการใช้ประโยชน์จากพืชผักโดยการถ่ายทอดความรู้ภูมิปัญญาจากชาวบ้านจากรุ่นสู่ รุ่นในการใช้พืชผักเป็นยารักษาโรคโดยการรับประทานผักเครื่องเคียงชนิดต่างๆ จากรุ่นสู่รุ่น เช่น การรับประทานลาบ ในพื้นที่ก็จะนำ ใบอ่อนของผักชะพู ผักแพรว มารับประทานเป็นผักเครื่องเคียง (อิศรารัตน์ มาขันพันธ์, 2560) คนในชุมชนมีวิถีชีวิตในการรับประทาน อาหารแบบดั้งเดิม การกินอยู่แบบเศรษฐกิจพอพียง แหล่งโปรตีน อาหาร พืชผักหาได้ตามธรรมชาติหรือในบริเวณใกล้ๆ ที่อยู่อาศัย เป็นอาหารที่ปลอดภัยจากสารเคมี และผลตกค้างจากสารเคมีต่างๆ ทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านดีขึ้น สงบร่มเย็นเป็นสุขจาก

¹⁻³ นักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัภูเลย

⁴ อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

สภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ดังนั้น พืชผักจึงเป็นทรัพยากรทางชีวภาพที่มีคุณค่าด้านอาหารและยารักษาโรค นอกเหนือจากนี้ยังมีประโยชน์ เกี่ยวข้องกับด้านอื่นๆ เช่น ความเชื่อ เครื่องนุ่งห่ม และที่สำคัญยังสามารถประกอบอาชีพสร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชนหรือนำไปต่อ ยอดด้านอื่นๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อชีวิตต่อความเป็นอยู่ของคนในชุมชนมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจสำรวจความหล^ากหลายทางชีวภาพและการใช้ประโยชน์ตามพฤกษศาสตร์พื้นบ้านของผักเครื่อง เคียง ในหมู่บ้านก้างปลา หมู่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย เพื่อสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ของผัก เครื่องเคียงในท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1. เพื่อศึกษาชนิดของผักเครื่องเคียง ในหมู่บ้านก้างปลา หมู่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย
- 2. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์พฤกษศาสตร์พื้นบ้านของผักเครื่องเคียงในหมู่บ้านก้างปลา หมู่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย

เป็นวิจัยสำรวจ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนประชากรทั้งหมด 950 คน และ 210 ครัวเรือน

- 2.1 คิดเป็น 20%
 - 2.1.1 ผู้ที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป
 - 2.1.2 ผู้ที่มีบ้านติดขอบถนนเส้นทางหลัก
- 2.2 ผักเครื่องเคียง
 - 2.2.1 ชนิดของผักเครื่องเคียง
 - 2.2.1 การใช้ประโยชน์ของผักเครื่องเคียง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

- 3.1 แบบสัมภาษณ์ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน ชาวบ้านในท้องถิ่นที่มีอายุ 40 ปี ขึ้นไป เพื่อสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับสัณฐานวิทยาของผักเครื่องเคียง
- 3.2 แบบบันทึก ใช้สำหรับจดบันทึกเพื่อรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสัณฐานวิทยาของพืชและการบันทึกเสียง เช่น ชื่อและรายละเอียดของผักเครื่องเคียง ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยและบันทึกเสียงผู้ให้สัมภาษณ์
- 3.3 การถ่ายภาพ โดยใช้กล้องถ่ายภาพลักษณะสัณฐานวิทยาของผักเครื่องเคียงในท้องถิ่น รวมไปถึงการใช้ประโยชน์ ตามพฤกษศาสตร์พื้นบ้านของผักเครื่องเคียง
- 3.4 แผนผังหมู่บ้านก้างปลา หมู่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ใช้ในการสำรวจตามบริเวณหมู่บ้านและ เส้นทางเดินของหมู่บ้าน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 4.1 ศึกษาข้อมูล เอ[ิ]กสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความหลากทางชีวภาพ และการใช้ประโยชน์ตามพฤกษศาสตร์ พื้นบ้านของผักเครื่องเคียง
 - 4.2 เสนอเค้าโครงการทำวิจัยและติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษาของการทำวิจัย
 - 4.3 จัดทำหนังสือขออนุญาตลงพื้นที่จากอาจารย์ประจำรายวิชา
 - 4.4 สร้างแบบสัมภาษณ์โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ท่าน
 - 4.5 ติดต่อผู้นำชุมชนเพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการให้ข้อมูลของการลงพื้นที่ทำวิจัย
- 4.6 ลงพื้นที่สำรวจผักเครื่องเคียงตามเส้นทางเดินของหมู่บ้านและบริเวณหลังบ้านของครัวเรือนที่สุ่มเก็บข้อมูลตัวอย่าง ผักเครื่องเคียง ใช้หลักการสุ่มแบบสะดวกเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบไม่มีกฎเกณฑ์ อาศัยความสะดวกของผู้วิจัยเป็นหลัก ในการสุ่ม ตัวอย่างจะเป็นใครก็ได้ ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ เช่น ผู้วิจัยสอบถามชนิดและการใช้ประโยชน์ตามพฤษศาสตร์ พื้นบ้านของผักเครื่องเคียงในบ้านก้างปลา หมู่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย จากการสุ่ม 1-1000 ครัวเรือน ซึ่งอยู่ใน เกณฑ์ 10-15% ดังนั้น การสุ่มใช้ช่วงอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็น 20 % ของจำนวนประชากรทั้งหมด 950 คน และ 210 ครัวเรือน และ ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการสัมภาษณ์ชาวบ้านและผู้นำชุมชนในท้องถิ่น

- 4.7 น้ำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ในรูปแบบสามเส้า (Triangulation)
- 4.7.1 การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีการเก็บข้อมูล (Method triangulation) ซึ่งจะตรวจสอบว่าข้อมูลที่ผู้วิจัย ได้มา ถูกต้องหรือไม่ และเน้นการตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งต่างๆ เช่น การเก็บตัวอย่างพรรณพืชแบบสด หรือแบบอัดแห้ง ซึ่ง ถ้าทุกแหล่งข้อมูลที่ได้มาเหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลมีความถูกต้อง
- 4.7.2 การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูล (Investigatortriangulation) การตรวจสอบว่าผู้วิจัยแต่ ละคนได้รับข้อมูลแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งถ้าผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูลทุกคนพบว่าข้อ ค้นพบที่ได้มามีความเหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัย ได้มามีความถูกต้อง
- 4.7.3 การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory triangulation) โดยการตรวจสอบว่าถ้าผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎี ที่แตกต่างไปจากเดิมจะทำให้การตีความข้อมูลแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด
- 4.7.4 การตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Method triangulation) การใช้วิธีการต่างๆ เพื่อรวบรวม ข้อมูลจากแหล่งเอกสาร โดยใช้การสังเกตควบคู่กับการซักถามพร้อมกัน เพื่อศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลนั้นๆ หรือซักถาม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อความแน่นอนว่าเหมาะสมหรือไม่
- 4.8 นำข้อมูลที่ได้ไปตรวจสอบและเปรียบเทียบกับหนังสืออนุกรมวิธานพืช ซึ่งเป็นแหล่งอ้างอิงในการตรวจสอบความ แน่นอนของข้อมูล
 - 4.9 สรุปผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา
 - 4.10 จัดทำรูปเล่มรายงานวิจัยและนำเสนอ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบสามเส้า การตรวจสอบด้านวิธีการเก็บข้อมูล จะตรวจสอบว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มาถูกต้องหรือไม่ และเน้นการตรวจสอบข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งต่างๆ เช่น การเก็บตัวอย่างพรรณพืชแบบสด หรือแบบอัด ซึ่งถ้าทุกแหล่งข้อมูลที่ได้มา เหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลถูกต้อง การตรวจสอบด้านผู้วิจัยหรือเก็บข้อมูล การตรวจสอบว่าผู้วิจัยแต่ละคนได้รับข้อมูลแตกต่างกัน อย่างไร ซึ่งถ้าผู้วิจัยหรือผู้เก็บข้อมูลทุกคนพบข้อมูลที่ได้มามีความเหมือนกัน แสดงว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มามีความถูกต้อง การตรวจสอบ ด้านทฤษฎี ตรวจสอบว่าผู้วิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีที่แตกต่างไปจากเดิมจะทำให้การตีความข้อมูลแตกต่างกันไป การตรวจสอบด้านวิธี รวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการต่างๆ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นๆ หรือซักถามผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อความแน่นอนว่าเหมาะสมหรือไม่

ผลการวิจัย

จากการศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของผักเครื่องเคียงและการใช้ประโยชน์พื้นบ้าน ในหมู่บ้านก้างปลา หมู่ที่ 3 ตำบล ชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยมีการสัมภาษณ์และชาวบ้าน โดยองศ์ที่พบมากที่สุด มี 2 องศ์ ได้แก่ APIACEAE ประกอบไป ด้วย ผักชีฝรั่ง ผักชีล้อม ผักหนอก บัวบก และคูน และ SOLANACEAE ประกอบไปด้วย มะแว้งเครือ มะเขือเปราะ มะเขือพวง พริก และมะเขือขึ่น (ตารางที่ 1)

ในการนำผักเครื่องเคียงไปใช้ประโยชน์นอกเหนือจากเป็นอาหารและยารักษาโรค พบว่ามีการนำไปใช้ในที่อยู่อาศัยด้วย จำนวน 5 ชนิด ได้แก่ มะกอก มะม่วง ผักติ้ว มะยม มะเฟือง มีการนำไปใช้เป็นเครื่องนุ่งห่ม 1 ชนิด คือ กล้วยน้ำว้า นอกจากนี้ยังมี เครื่องเคียงอีกหลายชนิดที่เกี่ยวข้องในด้านลักษณ์ความเชื่อ เช่น กุยช่าย มะกอก คูน มะม่วง เพกา กล้วยน้ำว้า แค อัญชัน เสม็ดแดง มะเฟือง ชะพลู พริก และมะเชือขึ่น (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ความหลากหลายทางชีวภาพของผักเครื่องเคียงและการใช้ประโยชน์พื้นบ้าน ในหมู่บ้านก้างปลา หมู่ที่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย

	วงศ์	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	การใช้ประโยชน์					
ลำดับ				อาหาร	ที่อยู่	เครื่อง	ยารักษา	สัญลักษณ์	
					อาศัย	นุ่งห่ม	โรค	ความเชื่อ	
1	APIACEAE	Eryngium foetidum	ผักชีฝรั่ง	✓	-	=	✓	-	
2	APIACEAE	Oenanthe javanica (Blume) DC.	ผักชีล้อม	✓	=	=	✓	=	
3	APIACEAE	Hydrocotyle javanica Thunb.	ผักหนอก	✓	-	=	✓	-	
4	ATHVRIACEAE	Diplazium esculentum	ผักกูด	✓	=	=	✓	=	
5	APIACEAE	Centella asiatica Urban.	บัวบก	✓	=	=	✓	=	
6	AMARYLLIDACEAE	Allium tuberosum Rottl.ex Spreng	กุยช่าย	✓	-	-	✓	✓	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	วงศ์	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	การใช้ประโยชน์					
				อาหาร	ที่อยู่ อาศัย	เครื่อง นุ่งห่ม	ยารักษา โรค	สัญลักษณ์ ความเชื่อ	
7	AMACARDIACEAE	Spondias pinnata (L.f.) Kurz	มะกอก	✓	✓	-	✓	✓	
8	ANACARDIACEAE	Eryngium foetidum	มะตูมแขก	✓	=	-	✓	=	
9	ALLIACEAE	Allium cepa Linn	หอมใหญ่	✓	-	-	✓	=	
10	ALLIACEAE	Allium sativum L.	กระเทียม	✓	Ξ	=	✓	=	
11	ARACEAE	Colocasia gigantean Hook.	คูน	✓	Ξ	=	✓	✓	
12	APIACEAE	Anethum graveolens L.	ผักชีลาว	✓	Ξ	=	✓	=	
13	ANACARDIACEAE	Mangifera indica L.	มะม่วง	✓	✓	=	✓	✓	
14	BIGNONIACEAE	Oroxylum indicum (L.) Kurz.	เพกา	✓	1	-	✓	✓	
15	BRASSICACEAE	Brassica rapa L	ผักกวางตุ้ง	✓	=	-	✓	-	
16	BUTOMACEAE	Limnocharis flava (L.) Buch	คันจอง	✓	1	-	✓	-	
17	CONVOLVULACEAE	Ipomoeaaquatica Forsk.aquatica Forsk.	ผักบุ้งไทย	✓	=	=	✓	=	
18	CLUSIACEAE	Cratoxylum formosum	ผักติ้ว	✓	✓	-	✓	-	
19	CUCURBITACEAE	Momordica charantia L.	มะระขึ้นก	✓	-	-	✓	-	
20	CRUCIFERAE	Brassica pekinensis	ผักกาด เขียวปลี	√	-	-	√	-	
21	CUCURBITACEAE	Trichosanthes anguina Linn.	บวบงู	✓	-	-	✓	-	
22	CONVOLVULACEAE	Ipomoea alba Linn. Share	ชมจันทร์	✓	=	=	✓	-	
23	CUCURBITACEAE	Cucumis Sativus Linn.	แตงกวา	✓	-	-	✓	-	
24	EUPHORBIACEAE	Cnidoscolus chayamansa	ผักไชยา	✓	-	-	✓	-	
25	EUPHOBIACEAE	Phyllanthus acidus(Linn.) Skeels.	มะยม	✓	✓	-	✓	✓	
26	FABACEAE	Cajanus cajan (Linn.) Millsp.	ถั่วแฮ	✓	=	-	✓	=	
27	FABACEAE	Psophocarpus tetragonolobus (L.) DC.	ถั่วพู	√	-	=	√	=	
28	GRAMINEAE	Cymbopogon citratus Stapf.	ตะไคร้	✓	Ξ	=	✓	-	
29	MALVACEAE	Abelmochus esculentus L. Moench	กระเจี๊ยบ เขียว	✓	-	-	√	-	
30	MUSACEAE	Musa ABB cv'. Kluai 'Namwa'	กล้วยน้ำว้า	✓	Ξ	✓	✓	✓	
31	LEGUMINOSAE	Sesbania grandiflora (L.) Desv.	แค	✓	=	-	✓	✓	
32	LABIATEAE	lectranthusamboincus (Lour.) Spreng	ผักหูเสือ	✓	-	-	√	-	
33	LEGUMINOSAE	Vigna unguiculata Hc.	ถั่วฝักยาว	✓	-	-	✓	=	
34	LEGUMINOSAE	Clitoria ternatea L.	อัญชัน	✓	-	-	✓	✓	
35	MYRTACEAE	Syzygium gratum (Wight) S.N. Mitra var. gratum	เสม็ดแดง	✓	-	-	√	√	
36	FABACEAE	Acacia pennata (L.)	ชะอม	✓	-	-	✓	-	
37	OXALIDACEAE	Averrhoa carambola L.	มะเฟือง	✓	✓	-	✓	✓	
38	OLACACEAE	Erythropalum scandens Blume	ผักฮาก	✓	-	-	✓	-	
39	POLYGONACEAE	Persicaria odorata	ผักแพว	✓	-	-	✓	-	
40	PIPERACEAE	Piper retrofracnon Vahl	ดีปลี	✓	-	-	✓	-	
41	PASSIFLORACEAE	Passiflora edulis Sims	เสาวรส	✓	-	-	✓	-	
42	PIPERACEAE	Piper sarmentosum Roxb.	ชะพลู	✓	-	-	✓	✓	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

	วงศ์	ชื่อวิทยาศาสตร์	ชื่อไทย	การใช้ประโยชน์					
ลำดับ				อาหาร	ที่อยู่	เครื่อง	ยารักษา	สัญลักษณ์	
					อาศัย	นุ่งห่ม	โรค	ความเชื่อ	
43	RUTACEAE	Clausena excavata Burm.f.	เพี้ยฟาน	✓	ı	-	✓	-	
44	RUTACEAE	Toddalia asiatica (Linn.) Lamk., T.	เล็บรอก	✓	1	-	✓	-	
		asuleata Pers.							
45	RUTACEA	Zanthoxylum limonella Alston.	มะแขว่น	✓	ı	-	✓	-	
46	SAURURACEAE	Houttuynia cordata Thunb	พลูคาว	✓	ı	-	✓	-	
47	SOLANACEAE	Solanum trilobatum L.	มะแว้ง	✓	1	=	✓	-	
			เครือ						
48	SOLANACEAE	Solanum virginianum L.	มะเขือ	√	=	Ξ	✓	=	
			เปราะ						
49	SOLANACEAE	Solanum torvum Swartz.	มะเขือพวง	✓	ı	-	✓	-	
50	SOLANACAEAC	Capsicum spp.	พริก	✓	1	=	✓	✓	
51	SCROPHULARIACEAE	Limnophila aromatica Merr.	ผักแขยง	✓	ı	-	✓	-	
52	SOLANACEAE	Solanum aculeatissimum Jacq.	มะเขือขื่น	√	=	Ξ	✓	✓	
53	Umbelliferae	Coriandrum sativum L.	ผักชี	✓	-	=	✓	-	
54	ZINGBERACEAE	Zingiber zerumbet (L.) Smith.	กระทือ	✓	=	=	✓	=	
55	ZINGIBERACEAE	Alpinia galanga (L.) Willd.	ข่า	✓	=	=	✓	-	
56	ZINGIBERACEAE	Zingiber officinale Roscoe.	ขึ้ง	✓	-	=	✓	-	

อภิปรายผล

ความหลากหลายของผักเครื่องเคียงพื้นบ้าน ในหมู่บ้านก้างปลา หมู่ที่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย ตั้งแต่ เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2565 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2565 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีนายทรงศักดิ์ มูลศรี เป็นผู้ใหญ่บ้านที่ให้ความรู้ใน เรื่องผักเครื่องเคียง ในหมู่บ้านก้างปลา หมู่ที่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย เป็นอย่างดี เพราะเป็นผู้ที่นำผักเครื่องเคียง ท้องถิ่นมาใช้ในชีวิตประจำวัน ยังมีการเก็บรวบรวมผักเครื่องเคียงมาปลูกตามพื้นที่ที่เป็นจำนวนมาก การสำรวจตามเส้นทางเดินของ หมู่บ้านก้างปลา หมู่ที่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย พบว่ามีจำนวนผักเครื่องเคียงท้องถิ่นที่มีการนำผักมาใช้ประโยชน์ ตามพฤกษศาสตร์พื้นบ้าน วงศ์ 58 ชนิด (ตารางที่ 1) ผักเครื่องเคียงที่พบมากที่สุดจะอยู่ในวงศ์ APIACEAE พบทั้งหมด 5 ชนิด ได้แก่ ้ผักชีฝรั่ง ผักชีล้อม ผักหนอก บัวบก และผักชีลาว รองลงมาเป็นวงศ์ SOLANACEAE พบทั้งหมด 5 ชนิด ได้แก่ มะแว้งเครือ มะเขือ เปราะ มะเขือพวง พริก และมะเขือขึ่น กระจายอยู่ในวงศ์อื่นๆ ชาวบ้านส่วนใหญ่นำมาใช้ประกอบอาหารเป็นผักสวนครัว และใช้เป็น ยารักษาโรค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอิศรารัตน์ มาขันพันธ์ (2560) ศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของพืชสมุนไพรในท้องถิ่น หมู่บ้านศรีเจริญ ตำบลเลยวังไสย์ อำเภอภูหลวง จังหวัดเลย โดยทำการสำรวจและเก็บตัวอย่างพืชสมุนไพรท้องถิ่นตามเส้นทางเดินของ หมู่บ้านและจัดจำหมวดหมู่ของพืชสมุนไพรท้องถิ่นที่มีการนำมาใช้ประโยชน์ตามพฤกษศาสตร์พื้นบ้านเพื่อระบุชนิด รวมทั้งสัมภาษณ์ เชิงลึกปราชญ์ชาวบ้านและใช้แบบสัมภาษณ์กับชาวบ้าน ในด้านประโยชน์ตามพฤกษศาสตร์พื้นบ้านของพืชสมุนไพรท้องถิ่น ผล การศึกษาพบว่าชาวบ้านมีการใช้สมุนไพรในท้องถิ่นในการรักษาโรคและบำรุงร่างกายในชีวิตประจำวันตามภูมิปัญญาชาวบ้าน มีการ ถ่ายทอดความรู้จากรุ่งสู่รุ่นเพื่อเป็นการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และพืชใช้เป็นทั้งอาหารและสมุนไพร พืชที่ชาวบ้านนิยมใช้ ้กันมากและใช้เป็นประจำจากการสัมภาษณ์นายทวีศักดิ์ เจริญปัญญา คือ ขิง ข่า ตะไคร้ เนื่องจากเป็นพืชที่ใช้ในการประกอบและเป็น เครื่องเทศ และยังมีพืชสมุนไพรอื่นๆ อีกและนำมาใช้ในการรักษาโรค เช่น สาบเสือใช้ใบนำมาตำพอกแผลสด ช่วยห้ามเลือด ฟ้าทะลายโจร ใช้ใบกินสด หรือใบตากแห้ง ต้มกับน้ำแล้วดื่มแก้ไข้หวัด แก้ไอ แก้ปวด ว่านหางจระเข้ ใช้รักษาบาดแผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก เป็นต้น

การใช้ประโยชน์ตามพฤกษศาสตร์พื้นบ้าน แบ่งย่อยตามลักษณะการใช้ประโยชน์ผักในชีวิตประจำวันของชุมชนในท้องถิ่น คือ ผักที่ใช้เป็นอาหาร ผักที่ใช้เป็นยารักษาโรค ใช้สัมภาษณ์ชาวบ้าน ในหมู่บ้านก้างปลา หมู่ที่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัด เลย ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร ปลูกพืชผักเพื่อประกอบอาหารทานเอง โดยปลูกไว้บริเวณสวนหลังบ้านหรือปลูกไว้ตาม พื้นที่ใกล้เคียงจึงมีทั้งพืชที่ใช้ประกอบอาหารและพืชที่ใช้เป็นพืชสมุนไพรท้องถิ่น จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ชาวบ้านมีการใช้ประโยชน์ ตามพฤกษศาสตร์อยู่ 5 ด้าน คือ ผักที่ชาวบ้านใช้ประกอบอาหาร มะเขือพวง มะเขือเปราะ ถั่งฝักยาว และมะตูมฝรั่ง ผักที่ใช้เป็น

อาหารและสมุนไพรรักษาโรค เช่น บัวบก มะระขึ้นก ตะไคร้ ข่า ขิง หูเสือ ดอกแค สะระแหน่ ผักแขยง และมะแว้งเครือ ด้านที่อยู่ อาศัยนำมาสร้างบ้าน เช่น มะม่วง ผักติ้ว มะกอก มะเฟือง ด้านเครื่องนุ่งห่มนำมาทอเป็นเสื้อผ้า เช่น กล้วยน้ำว้า และด้านความเชื่อ เช่น กุยช่าย มะกอก คุน มะม่วง เพกา มะยม กล้วยน้ำว้า แค อัญชัน เสม็ดแดง มะเฟือง ชะพลู พริก และมะเขือขื่น เป็นต้น

สรุปผลการวิจัย

จากการสำรวจผักเครื่องเคียงในหมู่บ้าน หมู่ที่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย โดยผู้จัด ผู้นำชุมชน และ ชาวบ้านได้ทำการสำรวจตามเส้นทางของหมู่บ้านและบริเวณหลังบ้าน ซึ่งในแต่ละหลังคาเรือนมีการปลูกผักพื้นบ้านที่เป็นผักเครื่อง

ความหลากหลายของผักเครื่องเคียง ในหมู่บ้านก้างปลา หมู่ที่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย มีการศึกษา ความหลากหลายทางชีวภาพและการใช้ประโยชน์ตามพฤกษศาสตร์พื้นบ้านของผักเครื่องเคียง ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2565 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2565 โดยสำรวจและเก็บตัวอย่างด้วยการอัดแห้งผักเครื่องเคียง ซึ่งระบุชนิดและบรรยายลักษณะตาม พฤกษศาสตร์พื้นบ้านของผักเครื่องเคียง มีการจัดจำแนกหมวดหมู่ของผักเครื่องเคียงในท้องถิ่นที่กินสดและมีประโยชน์ทางด้านยา รักษาโรค ด้านที่อยู่อาศัย ด้านเครื่องห่ม และด้านความเชื่อ ผลของการศึกษาพบว่ามีจำนวนผักเครื่องเคียงที่ใช้กินสดและมีประโยชน์ ทั้งหมด 40 วงศ์ 56 ชนิด

ข้อเสนอแนะ

- 1. การสำรวจผักเครื่องเคียงถ้าต้องการเก็บภาพและตัวอย่างให้ครบทุกส่วนจะต้องใช้ระยะเวลามากกว่า 4 เดือน เพราะผัก บางชนิดมีช่วงการเจริญเติบโต ออกดอก ออกผล ที่แตกต่างกัน และควรใช้เวลาอย่างน้อย 1 ปี
- 2. นำผักเครื่องเคียงในท้องถิ่นไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ เช่น นำผักเครื่องเคียงไปแปรรูปเป็นของทานเล่นเพื่อให้ชุมชนเห็น คุณค่าของทรัพยากรที่อยู่ในท้องถิ่นของตนเอง และให้ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
- 3. เผยแพร่ข้อมูล นำหนังสือวิจัยเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพและการใช้ประโยชน์ตามพฤกษศาสตร์พื้นบ้านของผัก เครื่องเคียงในหมู่บ้านก้างปลา หมู่ 3 ตำบลชัยพฤกษ์ อำเภอเมืองเลย จังหวัดเลย เช่น นำสันฐานวิทยาของใบผักเครื่องเคียงที่อัดแห้งไป มอบไห้กับผู้นำชุมชนในท้องถิ่นหรือโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

อิศรารัตน์ มาขันพันธ์. (2560). **ความหลากหลายทางชีวภาพของพืชสมุนไพรท้องถิ่นใน หมู่บ้านศรีเจริญ ตำบลเลยวังไสย์ อำเภอ** เมืองเลย จังหวัดเลย. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภักเลย